

DECIZIE

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

Iurie Diaconu, Ion Corolevschi

examinând recursurile declarate de către Ion Breazu și Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Ion Breazu, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 17 octombrie 2013 în partea reparării prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 07 iunie 2013, Ion Breazu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privirea la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 05 iulie 2008, a depus o plângere, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Andrei Secară, prin care l-a acuz de săvârșirea infracțiunilor de escrocherie și fals în acte în privința importului unui automobil, care i-a fost destinat.

Menționează că o perioadă îndelungată de timp organul de urmărire penală refuza să poarte urmărirea penală în privința lui Andrei Secară, iar ulterior, pornind urmărirea penală, a încetat-o.

Susține că el a depus mai multe plângeri, cereri, inclusiv adresate judecătorului de instrucție, reușind după o epuizare totală de forțe și răbdare întocmirea unui rechizitoriu în privința lui Andrei Secară, cu remiterea cauzei în instanța de judecată.

La 25 august 2008, el a fost recunoscut ca parte civilă în cadrul dosarului penal, fiind depusă și o acțiune civilă.

Afirmă că judecând cauza, Judecătoria Ciocana mun. Chișinău a pronunțat la 06 ianuarie 2011 o sentință, prin care l-a achitat pe Andrei Secară, iar acțiunea civilă depusă de către el a fost lăsată fără soluționare. În procedura primei instanțe cauza s-a aflat de la 01 septembrie 2010 până la 06 ianuarie 2011 (128 zile).

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2011 au fost respinse apelurile declarate de către el și procuror. În procedura instanței de apel cauza s-a aflat de la 02 februarie 2011 până la 29 iunie 2011 (147 zile).

La 14 februarie 2012, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către el, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel. În instanța de recurs cauza s-a aflat de la 05 octombrie 2011 până la 14 februarie 2012 (133 zile).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 Andrei Secară a fost condamnat, iar acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acestuia să se pronunțe instanța civilă. În instanța de apel cauza s-a aflat de la 11 aprilie 2012-20 noiembrie 2012 (224 zile).

Invocă că condamnatul Andrei Secară a contestat cu recurs decizia menționat, însă la 20 februarie 2013, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a declarat recursul ca inadmisibil.

Mai invocă că la 27 noiembrie 2012, el a depus în Judecătoria Ciocana mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Secară cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, însă pînă în prezent, cauza nu a fost examinată.

Consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, astfel, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral.

Prin urmare, solicită constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral în sumă de 500000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul judecării pricinii Ion Brează și-a concretizat pretențiile, solicitând constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și a cauzei civile și repararea prejudiciului moral în sumă de 500000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 octombrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, a fost constatat faptul încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 2008480804 și a fost încasată din bugetul de stat în beneficiul lui Ion Breazu suma de 500 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat de către Ion Breazu, casată hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost încasată din bugetul de stat în beneficiul lui Ion Breazu suma de 10000 lei, cu titlu de despăgubire echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat prin această încălcare. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 25 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Ion Breazu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii pretenției cu privire la constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acestor pretenții.

Recurentul-reclamant Ion Breazu, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt parțial neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat corect prevederile art. 2 și 5 din Legea privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Susține că instanțele judecătorești au încercat, dar au eșuat să aprecieze la justa valoare întinderea prejudiciilor aduse lui, fără a ține cont de cele menționate de către el.

La 13 martie 2014, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv.

Recurentul-pârât Ministerul Justiției, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și, anume, a interpretat eronat legea și a apreciat probele în mod arbitrar.

Menționează că conform art. 3 alin. (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul examinării cauzei în fond sau în decursul a 6 luni de la intrarea în vigoare a actului judecătoresc de dispoziție, iar în conformitate cu art. 466 alin. (3) din Codul de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Susține că în cazul în care hotărârea din speța inițială, pentru care se pretinde durata nerezonabilă a procedurilor, devine definitivă la 20 noiembrie 2012, de la această dată și începe a curge termenul de 6 luni.

Afirmă că ținând cont de faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 iunie 2013, aceasta a fost depusă peste termenul stabilit expres prin norma citată.

Consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate împrejurările care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și nu a apreciat obiectiv, sub toate aspectele probele din dosar, aplicând greșit normele de drept material.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 23 aprilie 2014 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ion Breazu neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de către Ministerul Justiției întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel în partea reparării prejudiciului moral, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta Lege și de legislația procesuală civilă.

Din materialele dosarului rezultă că la 05 iulie 2008, Ion Breazu a depus o plângere, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Andrei Secară și la 25 august 2008, a fost pornită urmărirea penală de către Secția urmărire penală a Comisariatului de poliție Ciocana mun. Chișinău în baza art. 195 alin. (2) din Codul penal.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 21 septembrie 2010 cauza penală de învinuire a lui Andrei Secară în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost numită spre judecare în Judecătoria Ciocana mun. Chișinău.

Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 06 ianuarie 2011a fost achitat Andrei Secară de învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și a fost anulată măsura de reprimare în privința lui Andrei Secară – obligația de a nu părăsi localitatea, iar acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2011 au fost admise apelurile declarate de către acuzatorul de stat Elena Panfil și partea vătămată Ion Breazu, a fost casată în parte, inclusiv din oficiu, din alte motive sentința primei instanțe în privința lui Andrei Secară, a fost rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în ordinea prevăzută pentru prima instanță. A fost încetat procesul penal în privința lui Andrei Secară pe art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal pe motiv că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud urmărirea penală. În rest sentința a fost menținută, iar motivele apelurilor au fost respinse ca nefondate.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2012 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul Serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Valentina Vdovîi, partea vătămată Ion Breazu și reprezentantul părții civile Ion Breazu, D. Pavel, a fost casată decizia instanței de apel și a fost remis dosarul pentru examinarea apelurilor în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 au fost admise parțial apelurile declarate de către procurorul Elena Panfil și partea vătămată Ion Breazu, a fost casată sentința primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre, conform ordinii stabilite pentru prima instanță. A fost încetat procesul penal în privința lui Andrei Secară pe art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal. Andrei Secară a fost recunoscut vinovat de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 2 ani. Acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă. Acțiunea civilă în partea prejudiciului moral a fost admisă parțial, dispunând încasarea de la Andrei Secară în beneficiul lui Ion Breazu a sumei de 5000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 a fost declarat inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Bosîi în interesele condamnatului Andrei Secară.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Ion Breazu a solicitat constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și a cauzei civile și repararea prejudiciului moral în sumă de 500000 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, constatând faptul încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 2008480804 și încasând din bugetul de stat în beneficiul lui Ion Breazu suma de 500 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Ion Breazu, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral și pronunțând în această parte o nouă hotărâre, prin care a încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Ion Breazu suma de 10000 lei, cu titlu de despăgubire echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat prin această încălcare, iar în rest menținând hotărârea primei instanțe.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului face referință la faptul că în materia pretinselor violări a duratei procedurilor penale, victimele, persoanele care au înaintat o sesizare, martorii și alte persoane participante la proces în afară de acuzat (bănuț, învinut, inculpat) nu pot pretinde încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale, adică art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale poate fi invocat numai de persoana căreia i s-a înaintat acuzație.

La caz, se reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului se referă la faptul că dacă reclamantii nu au fost niciodată puși sub acuzare, ei neîntrețin calitatea de „persoană acuzată”, în sensul art. 6 din Convenție, ci dimpotrivă au pretins calitatea de victimă a infracțiunii sau au fost recunoscuți în calitate de parte vătămată/civilă în cadrul cauzelor penale, aceștia nu vor putea cere aplicabilitatea art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale sub aspectul tergiversării examinării procedurilor.

O excepție constituie situația când victima unei infracțiuni pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluționării

aspectului civil și, anume, examinarea excesiv de lungă a acțiunii sale civile în cadrul procedurilor penale.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul Ion Breazu, fiind victima infracțiunii, a fost recunoscut ca parte civilă în cadrul dosarului penal la 25 august 2008, respectiv, termenul de examinare a cauzei penale pentru recurentul Ion Breazu a început să curgă de la această dată și a continuat pînă la emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012, prin care Andrei Secară a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 2 ani, iar acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

Conform art. 2 alin. (6) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea menționată, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 41 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, la aprecierea prejudiciului moral se ține cont de caracterul individual al fiecărei cauze, iar aceasta se face în raport cu criteriile de apreciere, cum este complexitatea cauzei, durata neexaminării, comportamentul părților, precum și miza pentru reclamant. Totodată, la aprecierea prejudiciului moral, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luîndu-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzîndu-se excesiv și vădit exagerate.

Or, acordarea prejudiciului moral în cauzele de tergiversare, este condiționat de către legiuitor prin constatarea faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil, conform art. 5 din Legea menționată.

Ținînd cont de circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanțele judecătorești corect au constatat în bază echitabilă încălcarea dreptului recurentului-reclamant la un proces echitabil prin încălcarea termenilor rezonabile de judecare a cauzei penale.

În același timp, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia cu privire la repararea prejudiciului moral, însă, în opinia instanței de recurs, acordarea recurentului-reclamant a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este contrară principiului de recuperare echitabilă a unei recompense morale, din care considerente suma în cauză urmează a fi micșorată de la 10000 lei până la 5000 lei.

Argumentul invocat de către recurentul Ministerul Justiției precum că conform art. 3 alin. (2) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de apel urma să respingă acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului prevăzut de norma legală menționată, deoarece decizia instanței de apel, pentru care se pretinde durata nerezonabilă a procedurilor, a devenit definitivă la 20 noiembrie 2012 și de la această dată a început să curgă termenul de 6 luni, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 iunie 2013 nu poate fi reținut, dat fiind faptul că în cazul dat, termenul de prescripție pentru adresare în judecată urmează a fi calculat de la 20 februarie 2013, când Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Bosîi în interesele condamnatului Andrei Secară.

În conformitate cu art. 192 alin. (1) CPC, pricinile civile se judecă în primă instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

Din materialele dosarului rezultă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la 27 noiembrie 2012, Ion Breazu a depus în Judecătoria Ciocana mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Secară cu privire la repararea prejudiciului material.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 mai 2013 acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasat de la Andrei Secară în beneficiul lui Ion Breazu suma de 4000 Euro, care urmează a fi convertită în valuta națională a RM la rata de schimb din momentul plății și dobânda de întârziere în sumă de 3040,67 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești, având în vedere complexitatea cauzei, conduita părților și sarcina de lucru a fiecărui judecător, corect au concluzionat că Judecătoria Ciocana mun. Chișinău a respectat termenul rezonabil de examinare a pricinii civile, acesta constituind 06 luni și, prin urmare, temeinic și legal au respins pretențiile lui Ion Breazu cu privire la constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral, iar argumentele invocate de către recurentul Ion Breazu în acest sens nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de

a respinge recursul declarat de către Ion Breazu, de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției și de a modifica decizia instanței de apel în partea reparării prejudiciului moral prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Ion Breazu de la 10000 lei până la 5000 lei, iar în rest de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ion Breazu.

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor și repararea prejudiciului moral în partea reparării prejudiciului moral după cum urmează:

Se micșorează cuantumul prejudiciului moral încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Ion Breazu de la 10000 (zece mii) lei până la 5000 (cinci mii) lei.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Iurie Diaconu

Ion Corolevschi